

Του μοναχικού βαρκάρη

Τα κύματα κρύβουν καλά τα μυστικά του μοναχικού βαρκάρη, που τα τραγουδά σιγά-σιγά, μην τύχει και χυθούν και βάψουν τον κόσμο, τα όνειρα με κόκκινο της φωτιάς και του καημού.

Πλεγμένα στεφάνια από λουλούδια, που μόνο στα βροειδώρα της Χίου βγαίνουν κάθε τέτοια εποχή, στολίζουν οι ερωτευμένοι ερωδιοί τη φωλιά με τον καρπό της αγάπης, που κι αυτός είναι κάτω από τα συρματοπλέγματα, που έστησαν οι άνθρωποι.

Άνθρωποι πράοι και ήρεμοι, αλλά γεμάτοι φόβο από θρύλους και ιστορίες πειρατών, που κούρσεψαν καρδιές ερωτευμένων σε χρόνια παλιά, όταν κάποιος τόλμησε ν' αγαπήσει τη γυναίκα ενός αρχηγού τους. Έγινε μακελειό μεγάλο τα χρόνια εκείνα κι οι άνθρωποι σήκωσαν φρούρια και τείχη, για να μην μπει ο εχθρός, να μη χυθεί άλλο αίμα· κι από τότε δεν αγάπησε πια ποτέ κανείς· κι αν κάποτε κάποιος το τολμούσε, τον έπινιγαν οι ίδιοι ή αυτοκτονούσε από ντροπή.

Κι έρχονταν τα πουλιά της άνοιξης κι έβρισκαν μοναξιά κι άδειους αγρούς. Και οι απόγονοι των ανθρώπων κράτησαν το φόβο τούτο σαν παράδοση κι έκλεισαν με συρματοπλέγματα τη σκέψη τους μέσα σε κάτι κουτάκια σκοτεινά, που ήλιος και φως δεν μπαίνουν, όπως πρέπει. Μόνο σαν έρθει το σούρουπο σχεδόν κρυφά βγάζουν τα κεφάλια τους και κοιτάζουν τη δύση και τη νύχτα, που έρχεται να αποκομίσει τα όνειρα και το πάθος του έρωτα, που ανοίγει χωρίς αιδώ στα κουτάκια τρυπούλες και φυτρώνουν μαργαρίτες και παπαρούνες, για να θυμίζουν τον οργασμό της αναγέννησης, έστω κι αν αυτή φαίνεται μακρινή.

Ο μοναχικός βαρκάρης δεν συμφωνούσε μ' όλα αυτά, γι' αυτό τον είπαν επαναστάτη κι αναρχικό.

Έτσι παντοτινά αυτός αποφάσισε να μείνει καταμεσής της θάλασσας μοναχός, χωρίς φίλο κανένα, να μη μιλά, να μη γελά, μόνο ν' αναστενάζει.

Όμως δε λογάριασε καλά και καθώς ένα απόγευμα στις 4 η ώρα κοίταζε τη θάλασσα, ήρθε μια γοργόνα στη βάρκα του και του μίλησε.

Δεν πίστευε στα μάτια του, δεν πίστευε στ' αυτιά του. Πού βρέθηκε η γοργόνα αυτή, υπάρχουν γοργόνες, μα όνειρο θα είναι, δε γίνεται διαφορετικά, δε μπορεί...

Εκείνη του χαμογέλασε πλατιά κι έλαμψε ο γιαλός, όσο ποτέ πριν. Αίφοντς λοιπόν μες στου αρχιπελάγου τα νερά γεννήθηκε ενας έρωτας μεγάλος, ξαφνικός, απρόσμενος, ακατανίκητος.

Πήρε ο αγέρας το μήνυμα και το γύρισε στο δάσος, στο βουνό, στο χωριό. Το 'μαθαν οι άνθρωποι και τρόμαξαν πολύ. Ποιος είν' αυτός που τόλμησε να παραβεί την παράδοση, να περάσει τα συρματοπλέγματα, να ανατρέψει ισορροπίες. Να σηκώσει τα μάτια του πάνω από τους νόμους;

Κι άρχισε πόλεμος βαρύς και ματωμένος. Μουσκέψανε τα όνειρα απ' το πικρό το δάκρυ και γέμισε ο ουρανός σύννεφα μαυρισμένα.

Αλύπτητα χτύπησαν το μοναχικό βαρκάρη, επειδή τόλμησε ν' αγαπήσει ό, τι οι άλλοι δεν ήθελαν, ό, τι οι άλλοι φοβόνταν.

Έκλαιγε ο βαρκάρης και δεχόταν τον πετροβολισμό και τα σκληρά τους λόγια, που άνοιγαν πλήγες μες στην αθώα του ψυχή.

Δεν έφταιγε αυτός, δεν έφταιγε κανείς κι

όμως γινόταν πόλεμος και πόνος ξεχυνόταν.

Τα τραύματα τον πόνεσαν Βαθιά μες στην ψυχή. Ανήμπορος σύρθηκε για το ξωκλήσι. Τα βράχια ξέσκιασαν τα ρούχα και τις σάρκες του, μ' αυτός συνέχισε, όσο μπορούσε ν' ανεβαίνει, για να παρακαλέσει την Παναγιά του πελάγου.

Μονάχος του παρακαλεί να κάμει το θαύμα της και να μερώσει τον καημό. Μετά από παράκληση ψυχής, κατάθεση ολάκερης ζωής, εκείνη ήρθε.

Χάιδεψε το ξανθό κεφάλι. Εκείνος έγειρε στην αγκαλιά της, ζητώντας της παρηγοριά και λύτρωση.

Έκλαιψε πολύ και γέμισε ο βράχος δάκρυα κι ο κόσμος ανεμώνες. Εκείνη τον άγγιξε στο πρόσωπο με τις παλάμες της και του έδωσε ένα φιλί γεμάτο υπόσχεση βοήθειας.

Ήταν πονεμένο βράδυ τούτο, καθώς ο στεναγμός απλώθηκε παντού, τόσο βαθιά που οι παιλιοί πρόγονοι έπινησαν απ' τον αιώνιο ύπνο. Και σκέφτηκαν, μίλησαν και αποφάσισαν εκεί κοντά στην αυγή, να στέλουν μήνυμα φωτός στους ανθρώπους.

Ο βαρκάρης πεσμένος στις πέτρες του αυλόγυρου, μέσα στα βογγητά του, αποκιμήθηκε.

Είδε μέσα στον ύπνο του τη μάνα του να φωνάζει: «Παιδάκι μου μωρό μου, ποιος σ' έκανε έτσι; Παιδάκι μου, γιατί εσένα, το πιο αθώο πλάσμα που γέννησε η ζωή, έλα παιδάκι μου στην αγκαλιά της μανούλας και μην κλαις». Και μες στο όνειρο άρχισε να του χαιδεύει τα μαλλιά, σαν τότε που ζύσε και του φώναζε: «Καλό μου να προσέχεις». Ήξερε

εκείνη το παιδί της...

Τότε άρχισε μια βροχή μεγάλη, που έκοψε το όνειρο στα δύο και ο αγέρας ξεσήκωνε την πλάστη. Ήρθαν οι πρόγονοι, τα όνειρα, οι άνθρωποι, οι νεράδες, τα ξωτικά, η Παναγιά του πελάγου και στάθηκαν ένα γύρω, πιάνοντας χέρι κυκλικά και στο ρυθμό της βροχής χόρεψαν χορό δυνατό, μεγάλο.

Μετά σιγά-σιγά έσκυψαν κοντά στο μοναχικό βαρκάρη, του έσταξαν μέλι, κρασί και μύρο και τότε ήρθε η γοργόνα μέσα σ' ένα σύννεφο με μια αγκαλιά λουλούδια, λίγο νερό, μια αχτίδα ήλιου, σημάδια αιώνιας αληθινής αγάπης, της αγάπης, που γιατρεύει την ψυχή και στεφανώνει τη γη ολόκληρη με τ' άνθη του έρωτα και της ζωής. Ο μοναχικός βαρκάρης λεύτερος, υγής κι ευτυχισμένος την αγκάλιασε, τη φίλησε και χάθηκε μαζί της μέσα στο σύννεφο της ευτυχίας, αφήνοντας πίσω του μια μεγάλη δέσμη από φως.

Στέλλα Μπάκη
Χίος

ΔΙΑΥΛΟΣ

Τριμηνιαία έκδοση της Ομάδας Δημοσιογραφικού Εργαστηρίου του Σωματείου «Αυτοεκπροσώπηση», 17ο τεύχος.

Η τακτική χρηματοδότηση της εφημερίδας, αλλά και η φιλοξενία της παραπάνω ομάδας παρέχονται από την Π.Ε.Ψ.Α.Ε.Ε.

Διεύθυνση επικοινωνίας:
Τράιμπερ 4 & Σωνιέρου,
Αθήνα 104 38.
Τηλ: 210 - 8818946,
fax: 210 - 5245302,
e-mail: pdiakakis@gmail.com,
ιστοσελίδα:
www.autoekprosopisi.gr ,
ιστολόγιο:
autoekprosopisi.blogspot.com

Αν είστε Λήπτες Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας μπορείτε να στέλνετε άρθρα, σχέδια, ποιήματα ή οπιδήποτε άλλο πρός δημοσίευση στην εφημερίδα μας.

Συντακτική ομάδα:
Μοσχόπουλος Γεράσιμος,
Κατσιγιάνης Θανάσης,
Αγγελής Γιώργος, Καπρή Μυρτώ,
Γεωργιάδη Αντωνία, Τετενές Όθων,
Παντελής, Πετσαλάκης Γιάννης,
Μαχαίρας Διονύσης, Μπάκη
Στέλλα, Χουγκάζ Φερνάντα,
Καραμήτσος Δημήτρης,
Ρηγοπούλου Βάσω.

Συντονισμός:
Διακάκης Παναγιώτης

Μοντάζ & εκτύπωση:
Καρούσος Σταύρος.

Γράμμα προς έναν μελλοντικό μαθητή

«Σκέψεις σχετικές με το μάταιο όσο και ψυχοφθόρο αίτημα ενός αξιοπρεπή ή ήσυχου θανάτου»

Αγαπητέ μου μαθητή

Γνωρίζω καλά και από αυτά που μου έχεις πει και από όσα μου έχεις γράψει, ότι, μετά την απώλεια του πατέρα σου, ο θάνατος είναι το κυρίαρχο θέμα στην σκέψη σου καθώς και η προσπάθειά σου για να προετοιμαστείς να αντιμετωπίσεις μία καινούργια απώλεια, ή ακόμη και την δική σου ύστατη στιγμή. Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να προσπαθήσω με την σειρά μου να σε ανακουφίσω, εκθέτοντας σου γραπτά κάποιες από τις σκέψεις μου ως προς την επιθυμία σου και την ευχή σου για έναν αξιοπρεπή ή ήσυχο, ήρεμο θάνατο, όπως μου την έχεις εκφράσει σε προηγούμενη επιστολή σου.

Αρχίζοντας την διατύπωση μίας σειράς από στοχασμούς θα σου πω το εξής: δεν οφείλεις να πεθάνεις αξιοπρεπώς. Σου το λέω αυτό γιατί η προσδοκία ενός αξιοπρεπούς θανάτου βοηθά μόνο στο να σπαταλάς την πολύτιμη ενέργεια σου και τον εξίσου πολύτιμο χρόνο σου, καθώς κανέ-

νας, ούτε ακόμη και ο αυτόχειρας δεν μπορεί να ελέγξει απόλυτα τις συνθήκες του θανάτου του. Το αν θα πεθάνεις λοιπόν με αξιοπρέπεια ή όχι, δεν είναι δική σου υπόθεση (χωρίς να ξέρω ποιανού υπόθεση είναι). Δεν είναι στο χέρι σου ούτε στον ελάχιστο βαθμό. Κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει αν θα φύγει από αυτήν την ζωή χωρίς πρώτα το μαλό του, χωρίς να έχει καταστεί ανίκανος για την φροντίδα του εαυτού του ή δευτερεύοντας οποιουδήποτε άλλου. Ξέχασε λοιπόν αυτήν σου την προσδοκία. Εξάλου, μου έχεις μιλήσει για αξιοπρέπεια στον θάνατο με κάποια ασάφεια μάλλον. Ακόμη όμως και αν μου μιλούσες πιο συγκροτημένα και με παραδείγματα, θα σου έλεγα ότι εγώ δεν γνωρίζω ποια μορφή έχει ένας αξιοπρεπής θανάτος. Είναι ένας θάνατος που πρόκειται να αφήσεις τον εαυτό σου πιο ελεύθερο. Αυτό είναι το ζητούμενο. Ένας άνθρωπος που προσδοκά κάτι χάνει ένα μέρος της ελευθερίας του, τόσο ως προς αυτό που πρόκειται να συμβεί όσο και ως προς τον χρόνο που διαθέτει προτού αυτό να συμβεί. Είναι νομίζω απλό αυτό ως σύλληψη.

Ως προς τον ήσυχο ή ήρεμο θάνατο τώρα. Εδώ τα θέματα προς πραγμάτευση είναι πιο δύσκολα για μένα, καθώς αυτό είναι και ένα δικό μου αίτημα. Ναι, θα ήθελα κι εγώ ο θάνατος μου να είναι ειρηνικός. Επιστρέφω όμως και πάλι στο ζήτημα των συνθηκών: ας πούμε ότι την ώρα που θα χάσεις την ζωή σου, θα βρίσκεσαι ανάμεσα στα αγαπημένα σου πρόσωπα ή ότι θα έχει λιακάδα και θα κελαηδούν τα πουλιά. Σε ρωτάω λοιπόν: θα είσαι στην θέση να το εκτι-

ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ...ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

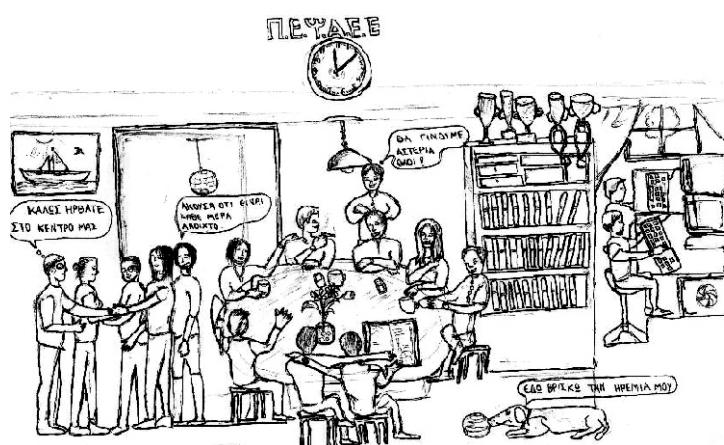
μέλος του πρωινού προγράμματος. Ακολουθεί σχολιασμός και καταλήγουμε σε διάφορα συμπεράσματα. Εύχομαι να συνεχίσει η συγκεκριμένη ομάδα ώστε να την γνωρίσουν και νέα μέλη.

Ομάδα Υγείας-ευεξίας

Είναι μια σημαντική ομάδα που γίνεται κάθε Δευτέρα. Σε αυτή την ομάδα συζητάμε για θέματα που αφορούν την υγεία μας. Για παράδειγμα πώς να φροντίζουμε και να περιποιούμαστε τον εαυτό μας. Μου αρέσει πολύ αυτή η ομάδα γιατί μαθαίνω διάφορα θέματα.

Δημιουργικό Εργαστήρι

Ένας χώρος με πολλές όμορφες αλλά και πρωτότυπες δημιουργίες είναι ένας χώρος που σε εμπνέει να αφεθείς και να δημιουργήσεις πραγματικά αριστουργήματα. Αυτό γίνεται με απλά υλικά: χάντρες, στρας, στολίδια, όσπιρια, ζυμαρικά, μπογιές κάθε είδους, πυλός, χαρτόνια. Δεν πετάμε τίποτα, τα πάντα αξιοποιούνται! Με την παρότρυνση και την βοήθεια πάντα

της κυρίας Ήβης φτιάχνουμε πίνακες, κολάζ, διακοσμητικά αντικείμενα, τασάκια, κάρτες και ότι μπορεί να φανταστεί ο καθένας. Ο χρόνος μας εκεί μας δίνει την ευχαρίστηση του να κατασκεύαζεις κάτι μόνος σου. Μέσα από αυτό τον χώρο μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε και να ανταλλάσουμε ιδέες.

Κοινοτική ομάδα

Είναι μια ομάδα όπου συζητάμε διάφορα θέματα που μας απασχολούν. Είναι ένας χώρος όπου γίνεται ανταλλαγή απόψεων, πληροφοριών και ενημερώσεων, πως περάσμε τις διακοπές ή στις εξόδους. Επίσης είναι μια ομάδα όπου υποδεχόμαστε καινούργια μέλη αλλά και αποχαιρετάμε κάποια που έχουν ολοκληρώσει το πρόγραμμα τους. Μέλη και προσωπικό συζητάμε και αναδιαμορφώνουμε τις ομάδες του προγράμματος. Η συνύπαρξη βέβαια τόσων ανθρώπων με διαφορετικό χαρακτήρα ο καθένας, είναι επόμενο να δημιουργήσεις κάποιες εντάσεις, παρεξηγήσεις τις οποίες προσπαθούμε να λύσουμε

μέσα από τον διάλογο στα πλαίσια αυτής της ομάδας.

Ομάδα Αυτοοργάνωσης

Είμαστε μια μεγάλη ομάδα όπου συζητούμε και επικοινωνούμε μεταξύ μας. Συζητούνται κυρίως θέματα που αφορούν κάποιες εξόδους, σε κάποια μέρη όπως: ΘΕΑΤΡΑ, ΕΚΔΡΟΜΕΣ, ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ. ; Όλοι μαζί, σε υπο-ομάδες ή και ξεχωριστά προσπερνάμε προβλήματα, βάζουμε κάτω τις ιδέες μας, βοηθούμε ο ένας τον άλλον με δικές του εμπειρίες και εικόνες. Χρησιμοποιούμε μέσα όπως πίνακας, μαρκαδόρους, Η/Υ. Στο τέλος καταλήγουμε σε αυτό που είναι πιο προσβάσιμο, μετά από την συγκέντρωση πολλών στοιχείων και όλοι ακολουθούν.

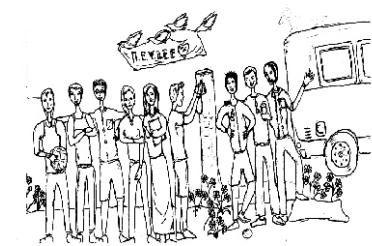
Ομάδα Κίνησης

Η ομάδα κίνησης ενδυναμώνει τους μυς του σώματος και τονώνει το κυκλοφορικό σύστημα του αίματος. Το αίμα αρχίζει σε όλο το σώμα να ρέει και να κατευθύνεται

στην καρδιά με γρήγορους ρυθμούς. Η ομάδα κίνησης είναι πολύ καλή ομάδα και μου αρέσει γιατί με γυμνάζει και με ξεκουράζει από το άγχος της καθημερινότητας. Η ομάδα κίνησης είναι σημαντική γιατί δεν μένει το σώμα άπραγο και αμέτοχο αλλά βρίσκεται σε ενέργεια μαζί με την πνευματική τροφή που του δίνουμε να κάνει καύσεις και να διώξει τον περιπτό ιδρώτα που βγάζει το σώμα.

Ομάδα Απασχόλησης

Η ομάδα της απασχόλησης είναι πολύ σημαντική γιατί μας προετοιμάζει να βγούμε στην αγορά εργασίας. Επίσης μαθαίνουμε τα δικαιώματα μας απέναντι στον εργοδότη. Μαθαίνουμε για προγράμματα κατάρτισης π.χ. σεμινάρια, σχολές, ΟΑΕΔ και ότι άλλο υπάρχει που να μπορούμε να καταρτιστούμε. Γενικά είναι πολύ καλή ομάδα και μου αρέσει πολύ.

Ομάδα Ψυχαγωγίας

Στην ομάδα ψυχαγωγίας περνάμε πολύ ωραία. Παίζουμε παιχνίδια επιτραπέζια όπως το σκραμπ και άλλα ή το όνομα-ζωφούτο πράμα. Μου αρέσει γιατί είμαι μαζί με τα παιδιά και γελάμε. Επίσης μου αρέσει γιατί εξασκώ το μυαλό μου και το βάζω να δουλεύει με γρήγορους ρυθμούς. Επίσης μέσα από τα παιχνίδια μαθαίνω και γνωρίζομαι με τα υπόλοιπα τα παιδιά και έρχομαι πιο κοντά. Ψυχαγωγούμαι και χαλαρώνω.

Ομάδα Ζωγραφικής

Συμμετέχουμε λίγα άτομα 3-4 αφού όλοι οι υπόλοιποι απασχολούνται με την ομάδα ψυχαγωγίας. Το θέμα μας μπορεί να προκύπτει από μια ατομική πρόταση, με την οποία συμφωνούν όλοι, ή να είναι ομαδική επιλογή. Ακούγοντας απαλή μουσική εκφράζουμε τα συναισθήματα μας, αναδύουμε τις εμπειρίες μας, αυτός είναι άλλωστε ο στόχος της ομάδας. Δεν μας απασχολεί η ομορφιά του σκίτσου. Η ομορφιά του σκίτου βρίσκεται στην κατάθεση ψυχής. Το θέμα μπορεί να είναι επίκαιρο ή αφηρημένο, τα συναισθήματα εκφράζονται μέσα από τα χρώματα, πάντα δίνουμε έναν τίτλο στην ζωγραφία μας. Συζητώντας καταλαβαίνουμε ότι οι ιδέες και τα συναισθήματα μας είναι κοινά.

Γεύμα

Το Ημερήσιο Πρόγραμμα ολοκληρώνεται μ' ένα σπιτικό γεύμα, φτιαγμένο από τα μαγικά χέρια της κυρίας Έλενας. Το γεύμα μας φέρνει πιο κοντά και δενόμαστε περισσότερο, είναι άλλη μια ευκαιρία για συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων. Εναλλάξ βοηθάμε στο στρώσιμο του τραπεζιού και απολαμβάνουμε τα υγιεινά και γευστικά φαγητά. Σεβόμαστε την διαδικασία κι όταν τελειώσουν όλοι το γεύμα τους, αποχωρούν.

Σημείωμα συντακτών: Η περιγραφή των ομάδων έγινε σε μερικές ατομικά και σε άλλες ομαδικά.

Υπογραφή: Τα μέλη του Ημερήσιου Πρόγραμματος του Κέντρου Ημέρας της ΠΕΨΑΕΕ

Για την «ΑΝΕΜΟΣ»

Σήμερα περισσότερο από ποτέ, την ώρα που οι κοινωνικές πιέσεις, αναταραχές, εκφράζονται άμεσα ως προβλήματα επιβίωσης για τα ψυχικά ασθενή, έλλειψη κατάλληλων συνθηκών εργασίας, ακρίβεια, ελάχιστες στέγες και δομές αποκατάστασης, ακριβές νοσηλείες, έλλειψη φαρμάκων, στιγματισμός, είχαμε την ευκαιρία κάποιοι από εμάς, όσοι συμμετείχαμε στη ομάδα χοροθεάτρου του Κέντρου Κοινωνικού Διαλόγου δομής της ΠΕΨΑΕΕ, ν' αφεθούμε στη ροή της «ΑΝΕΜΟΣ», και να βιώσουμε μοναδικές εμπειρίες. Να ταξιδέψουμε νοερά και σωματικά, σε χώρους όπου συναντηθήκαμε, «ξεδιπλωθήκαμε» μέσα από τους ρυθμούς της μουσικής μας συντροφιάς, αφηνόμενοι να αποδεσμεύσουμε σκέψεις και προβληματισμός, προτάσεις πολλές φορές, μέσα από κυριολεκτικά απεριόριστη ελευθερία από δεσμεύσεις, τύπους και κανόνες, με μόνο ίσων κανόνα αυτόν του αλληλοσεβασμού. Ο συντονισμός της ομάδας επέτρεψε τούτη την ελευθερία, πολλές φορές κάτω από ποικιλεύοντας πιέσεις που προέκυπταν μέσα

δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας ψυχικά ασθενής, φτάσαμε στο σημείο να αυτοπροσδιοριστούμε και να δημιουργήσουμε ανάγλυφα τον προσωπικό μας χώρο, να βρούμε τα όριά του, μέσα από τη φαντασία μας να δηλώσουμε την διεύρυνση αυτών των ορίων, μα το κυριότερο απ' όλα να εκφράσει κάποιος το πώς βλέπει τον κόσμο γύρω του και κοινωνεί τις σκέψεις του με τους συνανθρώπους του.

Η συμμετοχή μας από την πρώτη στιγμή, δεν αποτελούσε διαδικασία για την προετοιμασία μας παράστασης, αλλά διασκέδαση και χαρά, τρόπο να επικοινωνήσουμε πιο άμεσα μεταξύ μας, μέσα από το σώμα μας. Τρόπο, όχι να ξεχάσουμε τα προβλήματά μας, μα αν θέλει, να αξιοποιήσει την ευκαιρία καθένας, καθεμιά, να μπει πιο βαθειά μέσα σε αυτά, να τα κατανοήσει περισσότερο, και να τα αντιμετωπίσει αποτελεσματικότερα δίχως τη βοήθεια του λόγου.

Σε στιγμές, όπως οι στιγμές των ημερών μας, γενικότερα η απουσία του λόγου θα μπορούσε να περιγραφεί ως προβληματική, μα όταν το σώμα κινείται, η σωπή γίνεται εκκωφαντική, και τα μουσικά και χορευτικά μας μηνύματα, της συνεργασίας, της αλληλοβοήθειας και στήριξης του ενός στον άλλον, απετέλεσαν θετική διαμαρτυρία προς έναν κόσμο που δο-

Ελίνα Καββαδία

ΜΙΑ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ «ΚΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

«Κλέφτες κι αστυνόμοι!»

Βρισκόμαστε στο Σικάγο των Η.Π.Α. Ο Τζ' είναι κάτοχος ενός μικρού παντοπωλείου. Η μέρα προδιαγράφεται πολύ καλή, καθώς η ώρα είναι 10 το πρωί περίπου κι αρκετοί πελάτες έχουν περάσει από το μαγαζί κι έχουν αφήσει τα δολάριά τους. Ο Τζ' είναι σπαχκοραμένος, αφού γιαρούλα μόνο σε πελάτες, όπου οι αγορές τους πραγματοποιούνται με διψήφιο αριθμό δολαρίων. Η μεσηλικας κι άνω, κυρία Μαΐρη, αυτή τη στιγμή είναι στο ταμείο όπου είχε αγοράσει το μισό παντοπωλείο, αφού ή απόδειξη της αγοράς γράφει 43,57\$ και φυσικά το γιαρούλα του Τζ' είναι τόσο πλατύ, όσο και τα πόδια του πλατυπόδαρου! Η κυρία Μαΐρη φεύγει κι ένας μαύρος με καμπαρτίνα και γυαλιά ηλίου έρχεται. Ο Τζ' τον υποπτεύεται αμέσως και κρατά το γέρι του κάτω από τον πάγκο του ταμείου, ακριβώς δίπλα στο κουμπί του σιωπηλού συναγερμού. Ο μαύρος, ο οποίος έχει διεισδύει στο εσώτερο του μαγαζίου, πάρειν καραμελίτσες όπως για το λαϊμό και κάθεται στο διάδρομο, αναποφάσιστος για ότι θέλει να κάνει. Ο δείκτης των δευτερολέπτων προχωρά αρκετά, ώστε να βασανίσει τον καμπαρτινόφόρο νεαρό, ο οποίος έχει ιδρώσει. Όλη αυτή την ώρα σκεφτότανε:

«Να το κάνω ή όχι; Έτσι κι αλλιώς δεν έχω να γάσω τίποτα... Από την άλλη, αν κάποιος πάθει τίποτα; Δεν θέλω να έχω το κρίμα του... Όμως δεν έχω φάει για τρεις μέρες! Ακόμη κι αυτό το δίκανο το έχω κλέψει». Τσερα από αυτήν την εσωτερική πάλη, ο μαύρος κατευθύνεται προς το ταμείο. Μόλις φτάνει, αφήνει τις καραμελίτσες πάνω στο ταμείο και ρωτά, όντας αγχωμένος:

«Τι χωρατάν κύριε;». Ο Τζ', που έχει ακόμη τα γέρια του κοντά στο κουμπί του συναγερμού, απαντά, χρίσινα ιδρώντας το παραμικρό:

«Είσαι χρωμένος φιλαράκο; Μόλις 2,3\$ χρωστάς» και φυσικά δεν γιαρούλα καθόλου, αφού τα δολάρια είναι λίγα. Ο μαύρος δεν αντέχει άλλο και ξαράζει την καραμπίνα από την καμπαρτίνα του, ενώ ταυτόχρονα ο Τζ' πατά επιδέιξια το κουμπί του σιωπηλού συναγερμού. Ο άντρας με το δίκανο στα γέρια του, που έχει ιδρώσει πολύ πλέον κι επιπλέον το άγγος του είναι ολοφάνερο, λέει δυνατά:

«Γρήγορα δώσε μου όλα τα λεφτά, που έχεις στο ταμείο!, όμως παραδόξως θα έλεγε κανείς ο Τζ' δεν αγγίνεται καθόλου κι απαντά με σιγουριά:

«Αυτό θα στο πω για το δίκο σου καλό φιλαράκο. Το μαγαζί αυτό προστατεύεται. Φύγε τώρα, που προλαβαίνεις! Βρίσκεσαι σε λάθος σημείο, για να ληστέψεις! Ο μαύρος διέπει τον Τζ' άνετο κι έτσι αγγίνεται ο ίδιος περισσότερο και φάνεται να μην τον ακούει αν κρίνει κανείς από τα λόγια του, τα οποία τα εκφέρει απελπισμένα:

«Δώσε μου γρήγορα τα λεφτά! Δεν θέλω να κάνω κακό σε κανέναν! Δεν έχω φάει για τρεις μέρες!». Ο Τζ' όμως δεν αγγίνεται ούτε στο παραμικρό κι επιμένει:

«Αν θές κάτι να φάς, πάρε ένα μήλο και φύγε όσο προλαβαίνεις!. Ο μαύρος δεν φάνεται να πιστεύει τα λόγια που θα ξεστομίσει, αλλά ταυτόχρονα δεν πιστεύει τον Τζ', ο οποίος

του κάνει μεγάλη εντύπωση για την ψυχραιμία του:

«Άγαν μου δώσεις τα λεφτά, θα σε πυροβολήσω!, εν τω μεταξύ ένα περιπολικό έχει σταματήσει έξω από το παντοπωλείο, αλλά ο μαύρος δεν έχει πάρει γιαρούλα, αφού ο Τζ' τον κρατά απασχολημένο, για να μην καταλάβει τον αστυνομικό, που προσπαθεί να τον ξαφνίσει από πίσω του, λέγοντάς του:

«Έλα φιλαράκο άσε την καραμπίνα και κάτσε να πιούμε ένα καφέ να το συζητήσουμε., ο μαύρος αυτή τη πύλη του άλλου κόσμου, αφού συνεχίζουν να πυροβολούν ο ένας τον άλλο, χωρίς θέβαια να υπάρχουν στην πραγματικότητα πυροβολισμοί. Σε αυτό το σημείο καταφτάνει ο Χάρος, ο οποίος λέει:

«Δώσε μου τα αναθεματισμένα λεφτά να φύγω! κι επειδή ξέρεται σε αυτήν την κατάσταση, δεν ακούει τον αστυνομικό, ο οποίος έχει διάσταση, αλλά δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι έχουν περάσει την πύλη του άλλου κόσμου, αφού συνεχίζουν να πυροβολούν ο ένας τον άλλο, χωρίς θέβαια να υπάρχουν στην πραγματικότητα πυροβολισμοί. Σε αυτό το σημείο καταφτάνει ο Χάρος, ο οποίος για να βάλει την τάξη, φωνάζει:

«Σταματήστε αυτήν την γελοία διαμάχη! Αυτά τα όπλα, που κρατάτε στα γέρια σας, είναι νεροπίστολα πια!». Η δυνατή φωνή του Χάρου έχει ως αποτέλεσμα να σταματήσει τις μονομαχίες και να μιλήσει ο Μπιλ:

«Πες σε αυτόν τον μαύρο να σταματήσει να με πυροβολεί!» και ο μαύρος απαντά θυμωμένα:

«Δε με λένε μαύρο, αλλά Μπλακ!» κι ο Μπιλ απαντά γελαστά κι εκνευρισμένα:

«Το ίδιο κάνει!», αλλά σε αυτό το σημείο παρεμβαίνει ο Χάρος πάλι με αυστηρή φωνή:

«Ηρεμήστε πια! Σαν μικρά παιδιά κάνετε! Δεν είστε ζωντανοί πια έτσι κι αλλιώς!». Αυτό κάνει τα πράγματα να ηρεμήσουν και τον Μπλακ να πει:

«Ναι έχεις δίκιο! Το τελευταίο πράγμα που θυμάμαι, είναι να με πυροβολούν πιεσόλατα, που σημαίνει ότι έχω πεδάνει! Γι' αυτό γιώλω τόσο ελαφρύς και ξένοιαστος!», αλλά αυτό πυροδοτεί τις αντιδράσεις του Μπιλ, ο οποίος λέει:

«Μου φάίνεται πως δεν θυμάσαι μαύρες, ότι εσύ με πυροβολήσεις και για αυτό δρίσκομαι εγώ εδώ πέρα!», ο μαύρος πάλι νευριάζει κι απαντά:

«Είταμε Μπλακ με λένε! Πες του Χάρε!, και με αυτά τα λόγια δείχνει ο Μπλακ στους αναγνώστες ότι άταν μικρός διάβαζε μυθολογία, ενώ ο Μπιλ μετά από αυτήν την διαπίστωση του Μπλακ, δείχνει να τα έχει γιαμένα:

«Ο Χάρος; Δηλαδή είμαστε νεκροί; Ω Θεέ μου!» κι έπειτα μιλά το αφεντικό των νεκρών:

«Είναι αργά πια για προσευχές!» και ο Μπιλ αρπάζεται από τα λόγια του Χάρου και φωτάει απορημένος και συνάμα ως γαλίφης:

«Τι εννοείς Χάρε μου?». Ο υπεύθυνος των νεκρών απαντά επεξηγηματικά και ήρεμα:

«Έχω εντολές να πάω μόνο έναν από τους δύο σας στον παράδεισο! Τώρα όσες προσευχές και να κάνεις δεν πρόκειται να πάς στον παράδεισο!» κι ο Μπιλ θεωρώντας αυτόν τον ιερόφαρμόνος μπάτσο:

«Μην δυσαναγκαστείς Μπλακ. Αυτό είναι το πρωτόκολλο, καθώς αν αφήσω μόνο τον Μπιλ θα θελήσει να ξεφύγει και μέσα στο απόλυτο σκοτάδι είναι δύσκολο ακόμη και για μένα να τον εντοπίσω. Εσύ όμως θα με περιμένεις εδώ». Αυτό τα λόγια ήταν αρκετά για να ηρεμήσουν τον Μπλακ. Ο υπεύθυνος διανάτων πήγε τους δύο φίλους μας στον προορισμό τους κι εν τω μεταξύ δέχτηκε ένα μήνυμα για ένα αυτοκινητικό δυστύχημα ενός μεδυσμένου άντρα. Αμέσως κατευθύνθηκε προς το μέρος εκείνο.

οποίος διηγούσε την μαφία να διακινεί ναρκωτικά, να κάνει εμπόριο λευκής σαρκός και πολλά άλλα! Εκτός αυτού, ο Μπιλ όμως, κάνει την ψυχραιμία του και μιλά, διακόπτοντας τον Χάρο, σχεδόν σα παραληρεί:

«Μα αυτός ήταν ένα κατακάδι της κοινωνίας! Δεν είχε στον ήλιο μοίρα! Εγώ πρέπει να πάω στον παράδεισο! Εγώ πρέπει να πάω στη φορά της παρατάσης του Μπλακ, ο οποίος λέει:

«Εσύ πάντως θα έχεις «βραστό» μελλον, μπάτσο, στην κόλαση!», κι ο Χάρος, ο οποίος θέλει να σβήσει τις φλόγες, παρεμβαίνει:

«Και οι δύο έχετε μελλον! Απλώς είναι λίγο διαφορετικό! Του ενός είναι λίγο ζεστό, του άλλου λίγο πιο δροσερό! Άλλα μην ανησυχείς μπάτσο... εγκα συγνώμη Μπιλ η κόλαση δεν είναι για πάντα. Απλώς είναι ένα μέρος για να εξελιχθείς! Ο Μπλακ μπορεί να ήταν κλέφτης, αλλά όταν είχε, έδινε στην οικογένειά του, αλλά και στους συναδρώπους του. Επιπλέον, ο Μπλακ είχε δώσει το νεφρό του σε έναν λευκό φίλο του». Όμως ο μπάτσος... εγκα με συγγρωβείτε ο Μπιλ είχε άλλα σχέδια κι είτησε γράζοντας το όπλο του στημαδεύει τον Χάρο και λέει απαιτητικά:

«Δε με νοιάζει τίποτα από όλα αυτά! Θέλω να πάω στον παράδεισο εδώ και τώρα!». Ο Χάρος γελάει και γκυπά τα δάχτυλα του μια φορά και το όπλο του στημαδεύει τον Χάρο και λέει απαιτητικά:

«Παλώς επιβαρύνεις την θέση σου! Εδώ δεν είναι η δικαιοσύνη των ανθρώπων, όπου μπορείς να κάνεις τις λαμογιές σου και τα νταλίκια σου και να ξεφύγεις!» και συνεχίζει με άλλη την αυστηρότητά του:

«Πάψε να κάνεις σα μικρό παιδί και ανέλαβε τις ευθύνες των πράξεών σου ως άντρα! Τώρα θα έρθεις μαζί μου για να σε πάω στην κόλαση!» κι ενώ ο Μπιλ φαινότανε να έχει δεγχτεί το πεπρωμένο του, ο Μπλακ δυσταγχανετεί και το δείχνει λέγοντας:

«Σε όλη την ζωή μου αντιμετώπιζα ραστισμό! Τώρα διέπω ότι ακόμη και στο θάνατο θα αντιμετωπίσω έτσι! Γιατί να πάω εγώ πρώτος στον παράδεισο και πρέπει να πάει πρώτα αυτός ο διεφύαρμένος μπάτσος!». Ο Χάρος έχει όμως, έτοιμη την απάντηση, η οποία είναι:

«Απλώς επιβαρύνεις την θέση σου! Εδώ δεν είναι η δικαιοσύνη των ανθρώπων, όπου μπορείς να κάνεις τις λαμογιές σου και τα νταλίκια σου και να ξεφύγεις!» και συνεχίζει με άλλη την αυστηρότητά του:

«Πάψε να κάνεις σα μικρό παιδί και ανέλαβε τις ευθύνες των πράξεών σου ως άντρα! Τώρα θα έρθεις μαζί μου για να σε πάω στην κόλαση!» κι ενώ ο Μπιλ φαινότανε να έχει δεγχτεί το πεπρωμένο του, ο Μπλακ δυσταγχανετεί και το δείχνει λέγοντας:

«Σε όλη την ζωή μου αντιμετώπιζα ραστισμό! Τώρα διέπω ότι ακόμη και στο θάνατο θα αντιμετωπίσω έτσι! Γιατί να πάω εγώ πρώτος στον παράδεισο και πρέπει να πάει πρώτα αυτός ο διεφύαρμένος μπάτσος!». Ο Χάρος έχει όμως, έτοιμη την απάντηση, η οποία είναι:

«Μην δυσαναγκαστείς Μπλακ. Αυτό είναι το πρωτόκολλο, καθώς αν αφήσω μόνο τον Μπιλ θα θελήσει να ξεφύγει και μέσα στο απόλυτο σκοτάδι είναι δύσκολο ακόμη και για μένα να τον εντοπίσω. Εσύ όμως θα με περιμένεις εδώ». Αυτό τα λόγια ήταν αρκετά για να ηρεμήσουν τον Μπλακ. Ο υπεύθυνος διανάτων πήγε τους δύο φίλους μας στον προορισμό τους κι εν τω μεταξύ δέχτηκε ένα μήνυμα για ένα αυτοκινητικό δυστύχημα ενός μεδυσμένου άντρα. Αμέσως κατευθύνθηκε προς το μέρος εκείνο.

(Συνεχίζεται...)

ΣΤΙΣ ΜΑΥΡΕΣ ΜΟΥ

Μέσα στις μαύρες μου
Είμαι και σήμερα
Και το μυαλό μου
Γεννάει ασύστολα.

Ιδέες και τύψεις
Κάθε στιγμή
Να σταματήσει
Κανείς δεν μπορεί.

Μέσα στις μαύρες μου
Είμαι και σήμερα
Και στο μυαλό μου
Τα μαύρα σύννεφα
Με κυριεύουν κάθε στιγμή
Και πολεμώ απ' την αρχή

Φερνάντα Χουγκάζ

ΠΙΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΥΠΑ ΣΟΥ

Πίνω απ' την κούπα σου κρασί τώρα που σαι μακριά μου εσύ
έστι σε φέρνω πάλι στο μυαλό πλασματάκι μου καλό.

Και αχ! γουλιά με τη γουλιά θυμάμαι όλα τα παλιά αφού έγραφε το ριζικό να μας βρει μεγάλο κακό.

Πίνω απ' την κούπα σου κρασί με μια αχτίδα μέσα μου χρυσή ότι πολύ γρήγορα μπορεί να σε ξαναδώ γερή.

Και να! γουλιά με τη γουλιά σε γεμίζω από φιλιά να δεις ο Χριστός θα σε νοιαστεί που του σαι πάντα πιστή ...

Τριγυρνώ μέσ' την άδεια μας κάμαρα και σηκώνω τα δικά σου λάβαρα, ξαπλώνω πάνω στα κρύα μάρμαρα· γιατί; αργεί πολύ να 'ρθει το χάραμα.

Παντελής Στρογγυλός
13.06.2006

Στη μητέρα μας Ευγενία
και τη δημοσιογράφο Αγγελική,
Που νοσηλεύεται στην Εντατική

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Τα πράσινα τα μάτια σου
Με ταξιδεύουν
Σε βουνά και δάση
Με πηγαίνουν

Τα χέρια σου
Γεράμε κράταγαν
Και στην καρδιά μου
Το δρόμο χάραζαν.

Σιγουριά και αγάπη μου' δινες
Το κρασί της αγάπης μου έπινες.

Φερνάντα Χουγκάζ

Ανάκατο, μα ένα το άρωμα

Κάθε φορά που γύριζε από 'κείνες τις συναντήσεις, το πουκάμισό του μύριζε μυρωδιά ανάκατη. Κράμα από διαφορετικά αρώματα, που πύλες τού άνοιγε, απέραστες, παρθένες! Βυθίζονταν μέσα τους και ταξιδεύοντας ψιθύριζε αργά τα όνειρά του. Έγερνε το κεφάλι του μ' ένα χαμόγελο παιδιού μικρού απάνω στο γραφείο.

Ζωγράφιζε ποιήματα στο περιθώριο της εφημερίδας, που για αγώνες μιλούσε και για έρωτες ... Ύστερα πάλι το κράμα Νύχτα ολάκερη ας κείτονταν με το κεφάλι απάνω στο γραφείο σ' έναν ύπνο τόσο γλυκό και τόσο ευτυχισμένο. Σαν του παιδιού χαμόγελο αγγέλου ωσαννά, ύψιστη ψαλμωδία!

Στέλλα Μπάκη
ΧΙΟΣ 2002

Απορία μου

Ξεκίνησα ένα δρόμο, που μ' έβγαλε εκεί, που δε γνωρίζω, αν ήθελα να πάω. Όταν ξεκίνησα δεν γνώριζα, πού ήθελα να πάω επειδή δεν ένοιωθα, από την κακουχία της ζωής μου, που ήταν ακόμα τόσο τρυφερή ... Το ζητούμενο είναι: Το πού έφτασα ή στο ότι είχα το κουράγιο να ξεκινήσω;

Στέλλα Μπάκη
ΧΙΟΣ 2004

ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Καλοκαιράκι στο χωριό,
ναι! αγαπούλα μου Μαριώ,
το όνειρό μας το τρελό φεύγουμε αύριο με καλό.

Τώρα που κλείσανε τα σχολεία και μι' ένα μήνα άδεια απ' τη δουλειά μακριά από της πόλης τα κελιά όπως τα ξέγνοιαστα πουλιά.

Θ' ανταμώσουμε το γέρο μας, τη γριά να πάρουνε μεγάλη χαρά τους γνωστούς και τους συγγενείς ας μας ξέχασε και κανείς.

Για μπάνια πέρα στο γιαλό, βόλτες στο λιμανάκι το παλιό με τα φιλαράκια μας τα καλά έχουμε να πούμε πάρα πολλά.

Μέσ' της Χριστίνας μας για καφέ στης κυρα Ρήνης για ούζο και μεζές και τις βραδιές στις ντικοστέκ μέχρι που να σωθούν τα τσεκ.

Άκουμε που το τραγουδώ θα' ναι παράδεισος για μας εδώ στο καρδαμολίτικο χωριό Ράχη, Σιρικάρι και Ναγό

Παντελής Στρογγυλός
13.06.2006

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΟΝΕΙΡΑ

Το τραγούδι στα πιάτα διασκεδάζεις;
TAXA;
Ίσως να μπορείς να ζεις
Με πολλές υποχρεώσεις ΟΜΩΣ
Του χάρου τα δόντια και οι απειλές δεν σε συγκρίνουν
Μικρό γαϊτανάκι της πιάτσας και εσύ.
Πότε χαμογελάς και πότε τρίβεσαι στης πόρτας τα σκαλιά ΤΙΜΩΡΟΣ....και κακο-δαιμόνας.
Δεν σε συγκρίνουν. Γλώσσα ΔΙΑΒΗΤΗΣ και οι κάμαρες σε Κακο-δέρνουν όταν δεν σκέφτεσαι.
ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΟΝΕΙΡΑ
ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΧΩΡΟΣ και έτοιμος και στρωμένος δρόμος ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ ημόρφωση
Δυνατότητες Θεωρίες MAZI
Αντίληψη το πουθενά και η παρθένα μοιρολογά την αυγή που θα έρθει

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΣΩΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

1.

Τί να πω, τι να πούμε

Τί να σκεφτώ, τι να σκεφτούμε

Συγγνώμη έχω σταματήσει να λέω,

Γιατί με τις πράξεις μου θέλω να βοηθάω,

Να αλλάξω συνήθειές μου,

Να λύσω τα προβλήματά μου,

Γιατί και τώρα μετανιώνω

Για την συμπεριφορά μου

Και προσπαθώ να χρησιμοποιώ

Όση από την λογική μου

Που μέσα στη σχιζοφρένειά μου, έχω ακόμα

Να μην μπερδεύω τον εγωισμό μου

Με τις στιγμές που θυσιάζω τον εαυτό μου

Θέλω να πω ότι άρχισα πάλι

Από την αρχή να βοηθάω και να συγχωρώ,

Το μίσος μου και όλα όσα είμαι

Και έχω κάνει να χρησιμοποιώ

Για να μην βλάπτω άλλους, άλλες

Και για να μην έχω προβλήματα χρόνια ψυχολογικά

Και για να φέρομαι πιο φυσιολογικά.

2.

Δεν ξέρω ποιήματα να γράψω,

Βιβλία δεν ξέρω να διαβάσω

Και αν έχω συναισθήματα από μυθιστορήματα,

Όταν ξεφύλλιζα χαρτιά και πρόσεχα τα κείμενα

Και έμαθα ιστορίες,

Κάνω προσπάθεια μήπως καταλάβω το νόημα

Μήπως βρω λόγια δικά μου

Να εξηγήσω το παρελθόν μου

Την δικιά μου ιστορία

Γιατί δεν είμαι κοριτσάκι,

Είμαι κυρία μιας κάποιας ηλικίας,

Και πρέπει να γίνω σοβαρή

Και λίγο περισσότερο σοφή

Και ας είμαι σχιζοφρενής

Και ας είμαι ψυχοπαθής

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΜΑΧΑΙΡΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ «ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ»

Ηλεκτρισμένες σκέψεις τριγυρίζουν το μυαλό μου
κι εσύ είσαι ακόμα εδώ.

Το έδαφος του έρωτα,
μούσκεψε από την αγωνία μου για σένα.

Η πρόσκλησή σου για έρωτα
αγγίζει τα σημεία μου.
Χόρεψε πάνω μου σε ρυθμούς μαγικούς,
μάγεψε τα όνειρά μου.
Κάνε με να νιώσω ποιος πραγματικά είμαι.
... Ακόμα σ' αγαπώ.

Στέλλα Μπάκη
ΧΙΟΣ 2004

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΥΡΤΩΣ ΚΑΠΡΗ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΚΟΤΤΑΚΗ «ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ OFF THE RECORD»

Θα σχολιάσουμε το βιβλίο του Μανώλη Κοττάκη «Καραμανλής off the record». Ο Κοττάκης γεννήθηκε στην Αίγινα το 1968 και αργότερα έγινε αρχισυντάκτης στον Ελεύθερο Τύπο και στην Απογευματινή. Υπήρξε συγγραφέας του βιβλίου «Θράκη η μειονότητα σήμερα» (εκδ. Λιβάνη), «Νησίδες του καινούργιου» (εκδ. I. Σιδέρη) και «Ηγεσίες» (εκδ. Λιβάνη).

Στις 472 σελίδες ο Κοττάκης αφηγείται την πορεία του Καραμανλή, τα θέματα που τον απασχόλησαν, τα υπέρ και τα κατά των πολιτικών του. Για παράδειγμα ο Κοττάκης υποδεικνύει το ελάττωμα του Καραμανλή,

τον συναισθηματισμό του. Άφηνε τους Υπουργούς να αποφασίζουν, χωρίς να τους ελέγχει στενά. Όταν διαφωνούσαν τους υποδεικνύει πόσο είναι καλύτερα να τα βρούνε.

Ο Κοττάκης έχει ένα σφριγηλό στυλ διήγησης και ο αναγνώστης διαβάζει με ενδιαφέρον το βιβλίο. Παραθέτει διάφορα περιστατικά που αναδεικνύουν την γηγέτη Καραμανλή.

Σας το συστήνω να το αγοράσετε.

Μυρτώ Καπρή.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΥΡΤΩΣ ΚΑΠΡΗ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ «ΟΠΩΣ ΤΑ ΕΖΗΣΑ 1961-1981»

Ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης στο αυτοβιογραφικό βιβλίο του «Όπως τα έζησα 1961-1981» αφηγείται την πορεία του στην Νέα Δημοκρατία. Σχεδόν 50 χρόνια στην πολιτική του χάρισαν πλούσιες εμπειρίες. Γεννήθηκε στις 2 Αυγούστου 1933 στην οδό Γενναδίου, κοντά στα Εξάρχεια.

Το 1941-1944 βίωσε από πιο κοντά την δυστυχία, την πείνα και μετά, στις 12 Οκτωβρίου 1944 ήρθε η απελευθέρωση. Μετά, το 1946 ο πατέρας του εκλέγεται βουλευτής και στο σπίτι τους γίνονται συγκεντρώσεις φίλων.

Ο Βαρβιτσιώτης αφηγείται τα γεγονότα που σημάδεψαν τη ζωή του με ειρμό, γοργή σκέψη και θάρρος. Οι πολιτικές του αξίες υπήρξαν η ελευθερία και η δημοκρατία. Θαυμάζει το Κωνσταντίνο Καραμανλή και πετυχαίνει στον κοινοβουλευτικό τομέα αφού αποφοιτά από το πειραματικό το 1951 και μπαίνει στην Νομική Σχολή.

Η αφήγηση γίνεται συναρπαστική και ο αναγνώστης μαθαίνει λεπτομέρειες για την πολιτική ζωή του τόπου. Περιγράφει πως κέρδισε την έδρα στο κοινοβούλιο και φθάνει μέχρι το 1981 όταν Πρωθυπουργός έγινε ο Ράλλης.

Τα ιδανικά του ήταν η τήρηση του Συντάγματος και συμμετείχε σε επιτροπές που όριζαν την συζήτηση για την κατάργηση της θανατικής ποινής. Σας συστήνω να αγοράσετε την αυτοβιογραφία του Βαρβιτσιώτη.

Μυρτώ Καπρή.

Γράμμα προς έναν μελλοντικό μαθητή

Συνέχεια από τη σελίδα 2

μήσεις αυτό, αν υποφέρεις σωματικά και ψυχικά; Νομίζω ότι η απάντηση σου θα είναι όχι. Αν από τις εξωτερικές συνθήκες περάσω στις συναισθηματικές, θα μπορούσα να πω ότι η πίστη σε έναν θάνατο που μας βρίσκει την ώρα που έχουμε καλή διάθεση-όσο πελώριο κι αν είναι το γιατί που θα προκύψει από την αντίθεση της διάθεσης αυτής προς την οριστική απώλεια του εαυτού μας, των γύρω μας και του περιβάλλοντος μας- φωτοβολείς ως ελπίδα και στην δική μου ψυχή. Θα το ανατρέψω όμως και το παραπάνω: σου έχει τύχει να περιμένεις την κατάλληλη στιγμή, τα κατάλληλα λόγια για να μιλήσεις ή να πεις αντίστοιχα στην κοπέλα που σου αρέσει ότι την αγαπάς; Σε αυτήν την περίπτωση, ως έναν βαθμό θα έχεις ματαιοπονήσει κιόλας. Περισσότερα δεν μπορώ να γράψω ή να σκεφτώ πάνω σε αυτό το θέμα.

Σου είπα λοιπόν πώς δεν πρέπει να στέκεσαι απέναντι στον οριστικό σου χαμό, θα σου πω και πώς θα ήταν σκόπιμο να τον αντιμετωπίζεις. Αυτό που έχω να σου πω είναι ότι, όσο πιο δεμένος είσαι με την ζωή, κατά την γνώμη μου, τόσο πιο πολύ θα σκέφτεσαι και θα φοβάσαι, όπως φοβάσαι πράγματι, το τέλος της. Ισως λοιπόν θα

ήταν προτιμότερο να πάρεις κάποιες αποστάσεις από τώρα... είναι σκληρό αυτό που λέω-ή όχι;

Σου είπα αρκετά, όσα μπόρεσα και όσα πίστεψα ότι θα μπορούσες να νοιώσεις και να κατανοήσεις, όσα πίστεψα ότι θα σου ήταν χρήσιμα για να ρίξεις λίγο φως στους σκοτεινούς και αδιέξοδους σου στοχασμούς, σου αφήνω λοιπόν την απάντηση στο τελευταίο ερώτημα σαν κάτι στο οποίο πρέπει να στοχαστείς και ίσως να στοχαστείς αρκετά. Με το ίδιο θέμα θα καταπιαστώ κι εγώ τον επόμενο καιρό, έτσι ώστε και να μπορώ να συνδιαλεχτώ ξανά μαζί σου με μία επιστολή ή αλλιώς για αυτήν την υπόθεση, αλλά και να βρω κάποιες καθησυχαστικές ή όχι απαντήσεις για τον εαυτό μου.

Σε ευχαριστώ για την προσοχή σου

Με φροντίδα

Ο δάσκαλός σου

Γιώργος Αγγελης.

Ιστολόγιο: georgeaggelis.blogspot.com

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Δ

Δακτυλοδεικτούμενος: Σε πολλούς ανθρώπους αρέσει να δείχνουν τον φταίχτη, ο οποίος, φυσικά, δεν είναι ποτέ ο εαυτός τους.

Δασονόμος: Ένας υπάλληλος, ο οποίος επιβάλλει νόμους στα δέντρα. Η δίκη γίνεται στα δασοδικαστήρια και η ποινή ποικιλεύεται ανάμεσα σε αναβολή ποτίσματος μέχρι και ξερίζωμα. Δεν είναι εφικτό το έγκλημα να μένει απιμώρητο, καθώς τα δέντρα είναι άτακτα.

Δεσνοτολογία: Είναι το σύνολο των κανόνων, που πρέπει να γνωρίζει ένας επαγγελματίας ώστε να μπορεί να τους παραβαίνει συνειδητά.

Δέσμευση: Οι υποσχέσεις, που δίνουν οι πρόεδροι των κομμάτων προεκλογικά κι όταν με το κακό γίνουν πρωθυπουργοί, υποστηρίζουν πως κάνανε λάθος υπολογισμούς, με αποτέλεσμα να μένουν ανεκπλήρωτες.

Δεύτερος: Ο αθλητής, που ζηλεύει τον πρώτο περισσότερο από όλους τους άλλους.

Δήμιος: Ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος σκοτώνει νόμιμα τους συνανθρώπους του. Οι τελευταίοι σκότωσαν παράνομα κάποιον συνάνθρωπό τους.

Δημοκρατία: Ένα πολίτευμα, στο οποίο ο καθένας λέει ό,τι θέλει, αλλά κανένας δεν ακούει.

Δημοσιογράφος: Ο επαγγελματίας εκείνος, ο οποίος χρησιμοποιεί συστηματικά τα μέσα μαζικής επικοινωνίας ώστε να βοηθήσει τους πολιτικούς για ένα καλύτερο αύριο, το οποίο δεν έρχεται ποτέ.

Διάβαση: Εκείνες οι άσπρες λωρίδες, οι οποίες είναι ζωγραφισμένες πάνω στην άσφαλτο και υποτίθεται να κλέψει τα λεφτά σου, ενώ υπάρχουν άλλοι, που στα κλέβουν νόμιμα και κατευθείαν από το μισθό σου.

Δίας: Ένας μπερμάντης άντρας, ο οποίος από τα πολλά κι απίστευτα, μα και συνάμα πικάντικα κατορθώματά του, έμεινε στην μυθολογία ως θεός.

Δ.Ν.Τ.: Παρέχει δανεικά στην χώρα, που έχει χρεοκοπήσει, με την προϋπόθεση πως θα λειτουργήσει χειρότερα κι από τοκούλυφος. Η εκάστοτε κυβέρνηση συνεργάζεται πλήρως μαζί του ως υπάλληλος και προσπαθεί να ξεπουλήσει τα πάντα σε τιμή ευκαιρίας.

Διωρέα: Η απρόσκοπη χορήγηση χρημάτων ή ακινήτων, χωρίς την αναμονή ανταλλαγμάτων, παρά μόνο την διαφήμιση. Συνώνυμο: Μάρκετινγκ.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΒΑΣΩΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Δεν είμαι μουσικός. Δεν ξέρω τις θέσεις που έχουν οι νότες: ντο, ρε, μι, φα, σολ, λα, σι, στο μουσικό πεντάγραμμο, αλλά υπήρξαν στιγμές που έδωσα σημασία στα τραγούδια. Ένα από αυτά είναι ένα τραγούδι του 1965 περίπου, που τα μόνα λόγια, λέξεις, φράσεις που θυμάμαι (αν τα θυμάμαι σωστά) είναι τα παρακάτω:

«...μένω σε κάποια γειτονιά
Φτωχική γειτονιά,
Που έχει σπίτια χαμηλά...
..όλοι οι άνθρωποι εκεί...
...άσπρες κορδέλες
Τα κορίτσια φοράνε...»

Σε μία τέτοια γειτονιά, φτωχική γειτονιά της Αθήνας, πέρασα τα παιδικά μου χρόνια, τα εφηβικά μου χρόνια, έγινα ενήλικη 18 χρονών το 1991 και πέρασα τα 21 χρόνια μέχρι σήμερα το 2012. Αναρωτιέμαι, θυμάμαι, νοοταλγώ, έχω

ξεχάσει, θυμάμαι το παρελθόν μου ορισμένες φορές και αναρωτιέμαι πως θα καταφέρω να υλοποιήσω όσα δεν πρόλαβα μέχρι τώρα. Ισως τα καταφέρω. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΩΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

Today, yesterday, tomorrow,
One day, two days
One week, three weeks,
Two months, one year
And for me the problems are many
But i try usually
I stop for a while
I start again, i continue, i stop
Today, everyday, every week
Every month, every year
So many years.

Η φωτογραφία του Μήνα

Σκέψεις, ιδέες και συναισθήματα που γεννιούνται:

Η φυση ε στα
καλύτερα της
φέρναντα
Εκπληκτικό
φαινό μενο!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μαγιευτικό δειγμό
Λεονάρδος
ονούδο
ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΑ
ΗΤΡΖ

Χαρούμενο
καλοκαιρί/
Παναγιώνια.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ο Νικολής ήθελε να ξεκινήσει τις εργασίες για το χτίσιμο του σπιτιού. Η πρώτη του κόρη ήταν στην εφηβεία και όπως ορίζει το έθιμο η υποψήφια νύφη έπρεπε να έχει και το σπίτι της έτοιμο. Είχε ένα ωραίο οικόπεδο, κληρονομιά από τον πατέρα του, ήταν σε καλή γεωγραφική θέση, σε ψηλό μέρος, με υπέροχη θέα την πόλη. Υπήρχε όμως ένα προβληματικό. Το στενό μονοπάτι που οδηγούσε στο χωράφι, ήταν δρόμος κανονικός, όμως δεν είχε ακόμα φτιαχτεί. Έπρεπε ν' ανοίξει το δρόμο για να μπορούν ν' ανέβουν τα φορτηγά, που θα κουβαλούσαν τα υλικά για το χτίσιμο. Ο γείτονας ήταν ιδιόρυθμος και στριμμένος. Ωστόσο συνεννοήθηκε μαζί του και του είπε ν' ανοίξει το δρόμο. Τι να κάνει ο Νικολής; Πήρε την αξίνα ένα πρώι και άρχισε να σκάβει το δάμακα όπως μπορούσε, ώστε να χωρά φορτηγό να περάσει. Όταν τέλειωσε το σκάψιμο κι ο δρόμος είχε ανοίξει, ο γείτονας ξέχασε ότι είχε δώσει τη

συγκατάθεσή του για το δρόμο και του έκανε μήνυση περί καταπάτησης της περιουσίας του. Ορίστηκε η ημερομηνία για το δικαστήριο και ο Νικολής έπεσε από το σύννεφα για την ενέργεια αυτή του γείτονά του. Έκανε υπομονή ώσπου το δικαστήριο να τον δικαιώσει και ήλπιζε πως θα αθωαθεί. Φυσικά το δικαστήριο τον αθώωσε πανηγυρικά με ατράνταχτες αποδείξεις. «Δεν σε βρίσκω γείτονα με τον κ. Νίκο» είχε πει ο πρόεδρος στον μηνύσαντα. «Τα χωράφια σας τα χωρίζει πέντε μέτρα δρόμος. Κι αφού εσύ του είτες να προχωρήσει, γιατί στη συνέχεια τον μήνυσες;» Ο γέρος δεν απάντησε. Μάρτυρας είχε καταθέσει ο γιος του και εξήγησε στο δικαστήριο πως ο πατέρας του λόγω ηλικίας προέβη σ' αυτή την πράξη και μαρτύρησε κι εκείνος πως πράγματι ο πατέρας του είχε συγκατατεθεί αρχικά με τον κατηγορούμενο. Για να ακούσει την επιμηγορία καταπατούνταν αλήθειες μα οι επιτήδειοι κυβερνούσαν στην παρανομία.

Γιάννης Πετσαλάκης

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Πιστεύω ακράδαντα ότι αν εμείς οι λήπτες υπηρεσιών ψυχικής υγείας είχαμε ζήσει σε συνθήκες φυσικού περιβάλλοντος, θα είχαμε λιγότερες πιθανότητες νόσησης και ταλαιπωρίας διότι το φυσικό περιβάλλον μπορεί να υποκαθιστούσε τα άρρωστα παιδικά μας βιώματα. Ίσως όντας οι περισσότεροι παιδιά μεγάλων πόλεων και από γονείς μετανάστες πρώτης και δεύτερης γενιάς, να μην μεγαλώσαμε στο φυσικό περιβάλλον που μεγάλωσαν οι δικοί μας. Οι γονείς μας και αυτοί ταλαιπωρήθηκαν πολύ μέσα στις μεγαλουπόλεις. Αποτέλεσμα αυτής της ταλαιπωρίας ήταν είτε να αδιαφορούν για το δικό μας μεγάλωμα είτε να μας υπερπροστατεύουν, κάτι που είναι επίσης νοσηρό και νοσογόνο. Στο φυσικό περιβάλλον της υπαίθρου, αν οι γονείς δεν μπορούν να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους, το κάνει η ίδια η φύση ή άλλοι κάτοικοι της περιοχής (είτε συγγενείς είτε φίλοι είτε και απλοί συντοπίτες), κάτι που με τίποτα δεν μπορεί να γίνει σε μια μεγαλούπολη. Μετατροπή της πλατειάς οικογένειας σε πυρηνική σηματοδοτεί ένα περιορισμό της γκάμας έκφρασης του μικρού σε ηλικία απόμου σύμφωνα με τις πραγματικές δεξιότητες και ταλέντα του. Αξίζει εδώ να αναφερθούμε στην διδασκαλία του μεγάλου Γάλλου Διανοητή Ρουσσώ που μιλησε για την επιδραση της φύσης στην παιδαγωγική και στην ανάπτυξη της ελευθερίας του παιδιού και του ενήλικα. Το έργο του αποτέλεσε σταθμό μετάβασης από τον πνευματικό μεσαίωνα στην ελεύθερη σκέψη. Η φύση διδάσκει, η φύση ηρεμεί η φύση είναι ένα παιχνίδι πάλης και επιβίωσης και εκπαίδευσης, οι άνθρωποι της φύσης είναι μικροί δάσκαλοι. Στα φυσικά περιβάλλοντα τους ψυχικά πάσχοντες τους σέβονται, δεν τους φοβούνται και προσπαθούν να τους βοηθήσουν με συμβουλές και παραδείγματα. Βέβαια καλοί και κακοί άνθρωποι υπάρχουν παντού αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση βοηθάει πολύ η φύση με ένα περίπατο και μια χαλάρωση και μια συνομιλία με ανθρώπους απλούς. Καλή σας μέρα.

↙ Βάσω Τσώνου

ΠΑΤΕΡΑΣ

Είσαι αετός πατέρας κι εγώ το αετόπουλό σου. Θυμάσαι πατέρα που πετάζαμε με ελικόπτερο κατασκευασμένο από ένα μεγάλο παιδί όταν ήμουν 3 χρονών και φτάσαμε 200 μέτρα πάνω από τον πίδακα στη Λεμάν στη Γενεύη.

Θέλω να είμαι μαθητής δεν μπορώ το λέω αυθόρυμπτα, εκεί έγκειται η έκβαση του παιχνιδιού σαν εσένα που έπαιρνες την ευθύνη πάνω σου, τολμούσες χωρίς μετάνοιες και υπεκφυγές.

Πάταγες τα γκάζια τέρμα.

Με άφησες ελεύθερο πατέρα και πόνεσα, είδα καθέτως κι οριζόντιας τη ζωή. Τελικά είσαι ένας και μοναδικός και σε θυμούνται με αλήθεια αφού ασχολούνται. Ανεπαλληλήτος διαχρονικά στη κοινωνία. Άφησες το ονόμα σου γραμμένο σε πολύ μεγάλα έργα, διοικητικότητα, διάνοια, και ήθος που δεν επαληθεύεται.

Είχες των θεών τη δύναμη.

↙ Όθωνας Τετενές

<http://www.afirimeno.com/2012/01/3.html>

Ανέκδοτο...

Στο σχολείο

Στη μέση της σχολικής περιόδου ένας πατέρας αποφασίζει να πάει στο γυμνάσιο να ρωτήσει για την πρόοδο του γιου του. Πρώτα βρίσκεται στον καθηγητή των μαθηματικών.

- Ποιος; ο Τσακμακίδης; του λέει καθηγητής.
- Χάλια αδιόρθωτα. Δευτέρα γυμνασίου και ακόμη δεν ξέρει πόσο κάνουν ένα και ένα.

Απελπισμένος ο πατέρας, ρωτάει τον καθηγητή της γεωγραφίας,

- Λυπάμαι κύριε, του λέει και αυτός, αλλά ο γιος σας είναι εντελώς ανεπίδεκτος μαθήσεως. Για να καταλάβετε δεν ξέρει ποια είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας.
- Καταστενοχωρημένος ο πατέρας, επιστρέφει στο σπίτι και μόλις γυρίζει ο γιος του, του λέει:
- Έλα εδώ παιδί μου. Πόσο κάνουν ένα και ένα;
- Τρία, απαντάει αυτός!
- Και ποια είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας;
- Η Λάρισα!
- Και αφού τα ξέρεις ρε βλάκα, γιατί δεν τα λες και στο σχολείο; !!!!!!

http://asteiakia.gr/anekdota/sto_sxoleio

Γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης

Ναυτικού

τηλ. 210 5574121

Γραμμή SOS της Γενικής Γραμματείας Ισότητας

τηλ. 210 3220900

Γραμμή "Δίπλα σου" για κακοποίηση στην οικογένεια

τηλ. 80011888881

Χαμόγελο του Παιδιού

<http://www.hamogelo.gr>

SOS: 1056 Γραμμή Υποστήριξης Παιδιών Στο τηλέφωνο απαντούν παιδοψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί και εθελοντές. Ακούν τους προβληματισμούς των παιδιών όλο το 24ωρο και δέχονται καταγγελίες για παιδική κακοποίηση ή εκμετάλλευση.

Ε.Ψ.Υ.Π.Ε.

Εταιρεία Ψυχοκοινωνικής Υγείας του

Παιδιού & του Εφήβου

<http://www.epsype.gr>

SOS: 801 801 11 77 Γραμμή Υποστήριξης Παιδιών & Εφήβων

Η γραμμή απευθύνεται σε γονείς, παιδιά, εφήβους, εκπαιδευτικούς, επαγγελματίες ψυχικής υγείας και γενικά σε οποιονδήποτε έχει ανάγκη συμβουλής, υποστήριξης, βοήθειας, σχετικά με θέματα για την ψυχική υγεία της οικογένειας.

Ώρες λειτουργίας γραμμής: Καθημερινά, 9:30 π.μ. έως 8:30 μ.μ., Σάββατο: 9:30 π.μ. έως 2:30 μ.μ.

Μονάδα Επείγουσας Τηλεφωνικής Βοήθειας

SOS: 210 72 22 333 Αιγινήτειο

Νοσοκομείο, Πανεπιστημιακή Ψυχιατρική Κλινική

Τηλεφωνική βοήθεια για ψυχολογικά προβλήματα.

Ώρες λειτουργίας γραμμής: Καθημερινά, 3:00 μ.μ. έως 11:00 μ.μ.

"ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ" (Ε.Ε.Σ.)

3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 21, ΑΘΗΝΑ 104 32

Τηλ. 210 5248132

Κέντρο στήριξης οικογενειακής ισότητας «ΓΟΝΙΣ» Τηλ: 2103251850

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΛΗΠΤΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

«ΑΥΤΟΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ»

Αλκαμένους 8 - Αθήνα 104 39

Τηλ. & fax: 210-8257112-15

www.autoekprosopisi.gr

e-mail: autoekprosopisi@pepsaee.gr

Blog: autoekprosopisi.blogspot.com

